

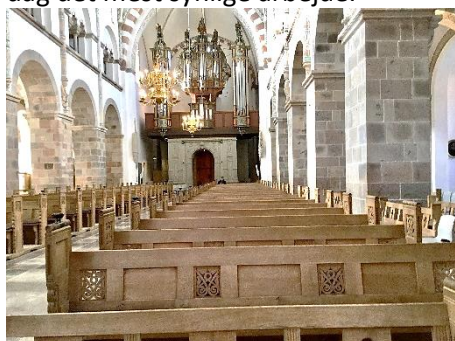

Snedkermestrene

Hans Dau (1871 - 1956)

Einer Dau (1909 - 1981)

I anledningen af den store åbningshøjtidelighed efter den store restaurering af Ribe Domkirke d. 7. august 1904 udkom Ribe Stiftstidende med et særnummer. I denne avis var der gjort rede for de enkelte restaureringselementer samt en liste over de håndværksfirmaer, der udførte arbejdet under arkitekt H.C. Ambergs ledelse. Snedkermester Hans Dau i Sønderportsgade er nævnt i forbindelse med et delarbejde i form af fremstillingen af stolestaderne til midterskibet – i dag det mest synlige arbejde.

De 50 bænke er i kraftigt egetræ forsynet med en udskæring i hver af gavlenderne. De første 60 udskæringer er tegnet af H.C. Amberg, mens Hans Dau har tegnet de sidste 40. De 96 af udskæringerne er alle forskellige og dækker over en kristen symbolik. De sidste 4 viser Kristi monogram, IHS. De fire rankeornamentik-felter i hver bænks ryg er udført af sønnen Einer.

sidste først i 1927!

Bænkene, de afløste, var fra 1844 og blev skænket til Sønderho Kirke på Fanø, hvor de stadig er i brug.

Udover bænkene i hovedskibet har Hans og Einer Dau også udført de mange løse bænke i Domkirkens sideskibe, dog i enklere form end bænkene i hovedskibet.

Også de to store "Kongestole", som står i koret og var tiltænkt kongelige ved indvielsen, er Dau'ernes værk. I dag bruges de af præsten i forbindelse med gudstjenesten.

Hans Dau

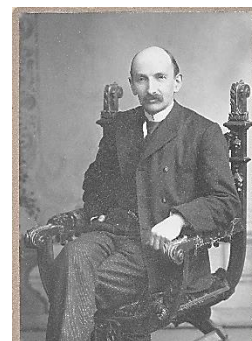
Hans Dau er født i Sønderportsgade nr. 26, hvorfra han også senere drev

Ikke alle bænke var færdige ved indvielsen, så der var suppleret med løse stole med wienerflet. De sidste bænke blev løbende opstillet efterhånden, som de blev færdige. De

sidt snedkerværksted. Faderen var slagtermester og drev forretning fra samme ejendom. Slægten Dau er en gammel Ribeslægt. Farfaderen havde været officer under Napoleonskrigene og havnede i Ribe med 16 speciedaler på lommen. (Speciedaleren var hovedmønten i Danmark frem til møntreformen i 1873, hvor den veksledes til 4 kroner). Mormoderens slægt ejede Herregården Spøttrup i Salling, som den dog måtte forlade efter statsbankerotten i 1813.

Hans Dau kom i lære i Aabenraa og tog derefter arbejde i København, hvor han også aftjente sin værne-

pligt. Som mange andre tog han derefter på valsen i Tyskland. Her "valsede" han rundt i 4 år og lærte billedskæring i mahogni og andre træsorter. Hans Dau arbejdede i Mainz, Wiesbaden og Stuttgart. Under opholdet søgte han ind på håndværkerskolen i Berlin, Europas fineste. Han fik tilbudt en friplads, hvis han ville tage tysk statsborgerskab. Det nægtede han. Han ville

ikke være tysker og betalte selv. Han var god til tysk, som han havde lært sig under sit lære-ophold i Aabenraa, der dengang lå i Kejserriget Tyskland. Hans dygtighed medførte mange tilbud på arbejde i andre lande, bl.a. i Rusland og Italien. Han fik sågar tilbud om at blive leder af en håndværkerskole i Sofija i Bulgarien. Han fortalte senere, at han nød at vandre igennem de gamle tyske byer og beundre de flotte bygninger.

Møbelsnedkere i Ribe

Hjemkommet til Danmark igen flyttede Hans Dau ind i barndomshjemmet i den tidligere slagterbygning i Sønderportsgade 26.

Sønderportsgade 26

I en bygning i baggården oprettede han sit snedkerværksted.

Tidligere værkstedsbygning i 2024

Senere optog han sønnen Einer, som i dygtighed kunne måle sig med faderen, i det lille firma. Efter faderens død drev han det videre til engang i 1980'erne. Ejnar D. var ugift og boede sammen med søsteren Astrid, som førte hus i fødehjemmet. Stuerne var spækket med møbler, som var blevet fremstillet af de to generationer møbelsnedkere. Hans og Einer Dau var beskedne og vellidte håndværkere.

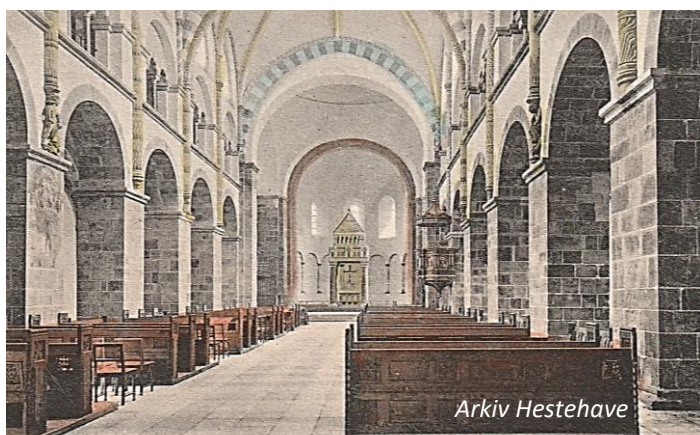
"Dau-stole"

Hans og Einer Dau fremstillede gennem årene en række møbler, som næsten kan betegnes som kunstværker.

Især stole var en stor artikel, den såkaldte Dau-stol stod/står i mange hjem, førhen også i rådhusalen.

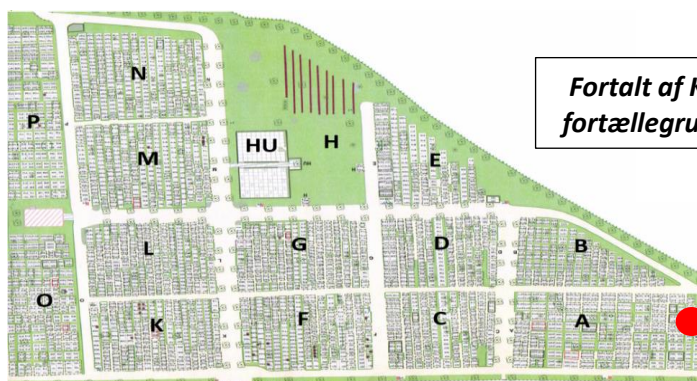

En af typerne var med et flettet sivsæde, hvortil sivene (søkogleaks) var høstet i Ribe Å, tørret og flettet på stolen. I mange år blev de høstede siv tørret på et zinktag på en bygning, der ligger syd for den gamle Roagervej – der hvor P-Syd nu ligger. De samme siv blev førhen også brugt til sivsko. Stolene, som er noget tunge og uhandige, er ikke mere så moderne, men ses ofte på møbelaktioner til små penge.

Arkiv Hestehave

Domkirken 1904. Bemærk de indsatte løse stole!

Gravgade

● Her findes gravstedet

Fortalt af Kirkegårdenes
fortællegruppe

Da Hans Dau i 1927 afleverede de sidste 4 bænke, havde han signeret to af dem i hver et af felterne: Bænk nr. 4 i sydsiden og set fra hovedindgangen, er med snedkerlogoet passer, høvl og lineal samt inskriptionen "Hans Dau Ribe 1927" Bænk nr.7 i nordsiden og set fra altret er med et sammenslynget "HD" og tre små blade, som symboliserer hans 3 børn. Begge i feltet ud mod sideskibene.